

риса — Михаилъ возводитъ былъ на Архіепископска степенъ отъ Соборъ на своитѣ му Епископы безъ да ся допытува до Цариградъ, и утвърждаемъ былъ въ това достоинство отъ Българскаго Царя — Отца родолюбца, и особенно въ това можеме да ся удостовѣриме изъ слѣдующее, а именно: Наслѣдницы Цариградскаго Императора Василія Славяно-Македонца, и Бориса — Михаила българскаго царя: Императоръ Левъ Философъ (премудрый) и Симеонъ българскій царь, наслѣдовавши татковитѣ нѣхъ престолы, не наслѣдоваха, каквото е извѣстне 39), нѣхный миролюбивый правъ и взаимнѣ дружбѣ и доброжелательство. И Симеонъ, находящи ся въ враждебно отношеніе съ Цариградскитѣ Императори, безъ сомнѣніе, никакимъ начиномъ не е могълъ да ся съгласи за да допуши Цариградскы пратенцы Архіепископы въ свое царство 40), а да праща своего Епископа въ Цариградъ заради възвышеніе въ Архіепископа и да проси позволеніе за това нѣщо, пакъ другоаче не могло е да быде, освѣнъ да былъ ималъ миръ и единодушіе съ Цариградцитѣ, което мы не видиме во всичко време, колкуто е царувалъ Симеонъ, така, щото истребилъ е

---

39) Симеонъ и Левъ въ дѣтинството си наедно са ся учили въ Цариградъ подъ руководство Патріарха Фотія, и видно, що ошетамо ся родила между нѣхъ вражда отъ високоуміе и прирожденна гордость Гръчка на Льва, прерожденнаго славянина въ Гръка. Това може всекій да забѣлжи при внимателно чтеніе въ Бароніева Исторія за Льва Философа. —

40) Отъ воспитаніе Симеоново въ Цариградъ, отъ негова проицательность въ Цариградски постѣпки и мысли каквото за политически, така и за Іерархически дѣла Българіи, а отъ друга страна, отъ неговы стремленія за възвышеніе на Българската нововозникша църковь и за политическо утвържденіе на негово царство на твърдо и невмѣшательно основаніе, може всекій да ся увѣри, що онъ непрестанно противу Цариградъ воевалъ е, което и придобилъ, когато въ Влахернска църква съ страхъ и трепетъ Патріархъ Николай Мистикъ турналъ е на Симеонова глава императорскѣ коронѣ.